

VSCD mimeprijs 2011

[Germanisch depressief](#) is genomineerd voor de VSCD mimeprijs 2011.

Juryrapport:

“In de afgelopen jaren heeft Roy Peters zich gemanifesteerd als eigenzinnige mimeregisseur, met een voorliefde voor het bij elkaar brengen van uitersten. De jury vindt zijn voorstellingen van hoge kwaliteit en opvallend vanwege de zorgvuldige compositie en de grote mate van ambachtelijkheid.

Peters maakt ensemblestukken waarin harmonie en de wrijving tussen individu en collectief, maar ook de wrijving tussen abstractie en drama, tussen beweging en taal, cabaret en avant-garde, wordt onderzocht.

In Germanisch depressief zien we een mimegroep in crisis: vijf jonge Duitse mimespelers lijken elkaar in Nederland gevonden te hebben in het heropvoeren van oude Etienne Decroux stukken. Abstract en zuiver. Geen emotie, alleen de essentie van de vorm. Pure kunst moet het zijn. Maar de onderlinge harmonie is al gauw ver te zoeken.

Peters maakt voorstellingen met een scherpe rand. Hij zoekt altijd naar een clash: door dingen bij elkaar te brengen die eigenlijk botsen. In Germanisch depressief is dat de esthetiek van de bewegingsstukken enerzijds tegenover de platte ruzies en het lelijke – maar ook herkenbare – gedrag van de machteloze mens anderzijds. Zo abstract en ego-loos als de stukken van Decroux zijn, zo emotioneel zijn de spelers in hun queeste naar het pure: ze liegen, bedriegen en navelstaren wat af.

Peters plaatst de onverbiddelijke esthetiek van Decroux in deze tijd, alsof het in het nu gemaakt wordt. Als om te kijken of je met deze esthetiek en zoektocht naar schoonheid vandaag de dag nog wegkomt. Het is een prikkelende onderneming, zonder eenduidig antwoord. De bewegingsstukken zijn bij vlagen hopeloos verouderd, hilarisch en onbeholpen, en dan opeens ontroerend en gewoon bijzonder mooi. Het is knap hoe Peters dat voor elkaar krijgt.”